

وهرزی مردنه... ماناکانی ژیان تهواو بوون، تهواو!.. ءلی سديق

لـ ئـرشيفـو... *

هه موومان له سهري دـرـكى نوـين، هـشتا دوو وشه مان نه نووسيه خالى
كـتاييمان بـ داده نـ!

له ئه فسانه يه كه ره قى بهردم بـ بگـ نهوه
وهرزی مردنه، ماناکانی ژیان تهواو بوو، تهواو!
ئـوه په يامى "زه ردهشت" تان، سور كرد!
ئـوه خه كى "سـران" نتان، تاساندا!
ئـوه په يامبهـرـكـ و نه تهوه يه كتان زينده به چاـ كرد
دوو قهـم نا، دوو هيو نا، دوو لاو نا
به دوو گوله ويژدانى نه تهوه يه كتان كپ كرد!
وهرزی مردنه... ماناکانی ژیان تهواو بوون، تهواو!
به ئاسپايى بمبهـرنهـوه بـ هـمنى ئاو...
رزگارمكهـن له بهركهـوتنى ويژدانى پايز!
دهـرفهـتمده به ماچـكـ و بمبهـرهـوه هه ناسهـت!
با وشه يه كه له رـحت بچـرپـنـم، سوـهـتـكـ له توانهـوى بهردم بـ بچـه!
خـشـتر له دهـنگى ئهـو بانگانهـى لهـسهـر گـيـ ئهـوينى ناكـامـم
دهـخـوـندر، پـكه نه!

وهرزی كـچه، ماناکانی ژیان تهواو بوون، تهواو!
دهـرفهـتمده به ماچـكـ و بمبهـرهـوه ئهـوديو برژانت!
با قهـترهـيهـكـ ئاو لهـسهـر لـوانت ههـگرم و
شيرينـتر لهـو ماسيانـهـى بهـدهـم قولابهـوه پـدهـكهـنن
رـحم لهـ تـدا سهـرچاوه بگـرت و لهـتـدا تهواو بـت!
دهـرفهـتمده به ماچـكـ و بمبهـرهـوه ئهـوديو لـوانت!
با كهـشتى كهـنارى دلت بم

ئارامـتر لهـ سوتانى مناـكهـكانى با بهـگوـگور و ههـلكوروزانى رـژگار!
تـفانى ههـستم لهـ رـحتدا لهـنگهـر بگـر...

وهرزی مردنه، لـره ماناکانی ژیان تهواو بوون، تهواو!
دـمهـوه هاوـ... سوـنـد به قهـدهـر دـمهـوه!
وهـك ماسيهـكى تـنوو، سـبووريم به ئاو نايت

رَحْم له بهردی کی گه وره ده چیت، هه رگیز به سه حرا رانا یهت!
ئستا چاوه کانم له ئاسماندا وئلن به دوا ی ده رفه تی هه ساره یهك!
ئای چه ند زوو، ژیان لاره ته واو بوو!
تینا گهم به ردی ئهم ولاته ب هنده ره قن؟
شون پی په نچه کان ب هنده قون؟
ئاگری ئهم نیشتمان ه ب هنده به تین ده سووت؟
ده نکه گه نمه کان له ناوه راستی شه قام رژاون!
ئمه تاوانبارین له کوژرانی بانده کان
تاوانبارین له ساردی زستان و ره قبوونه وهی سه گه کان
ده ب گونا حی ئهم پیره پیاوه چی ب به بانی به هار نه گه یشت
ب چی خودا س مانگ ته مه نی پنه دا
هم ده بوو به سه ده یهك و هه میش دوا گوله کانی ب ده کرد
هه موومان تاوانبارین له ب ئومد بوونی پیره کان!
ئای که تیش شو ئنت ته نها ن و میم ریه که؟
ده بوو زوو نیشتمان بکوشتایه!
لهم رژانه منالیمان کتایی پ دت

ت ره نگت له گو هه سیسبووه کانی سهر گئی باو کم ده چیت
لهم رژانه به خته وه ریمان له په نچه ره وه ده فیت
ت ئه وینت له بانی بانده سهر ب اوه کانی چه ژنی قوربان ده چیت!
لهم رژانه له گه ئواره مردنمان ئه وه رت!
ت هاتنت له فریشته رح ک شه کان ده چیت!
به م عیشقه وه هنده یه که م دل په بارانی پایز ته نیام!
له ن و خلی وه رز کی قهره ج ون ده بم و
له خودا ئه چم، ت ت میهره بانیم ل ده رژت
من به م عیشقه وه له جه لادك ده چم
له به رده م ئه وینی بانده یهك، بم!
ده ب ده کان هه راج بکر ن؟!
ده مرین!

به م عیشقه وه هنده یه که م مر فی دنیا و لم!
دنکه ته زره یه کم که وتومه ته هاوینی ت و ده تو مه وه
شت کم ف رکه، به رگه ی گو گرتنم له ر مانه کانی بوون بم ند
شت کم ف رکه، توانای ناول نانی مناله کانی به هه شتم بم ند
ئهی د ست عیشق به دلی خرام رانا گات، ئه مرم!
لهم خا که دله کان خراترن له عیشق، ئه مرین!

له نووسینه وهی عیشق هنده ئازاری په نچه ده ده م

تا نینځکه کان سپی ده بنه وه له گریان!

بیر له دنیا جوانه کهی تڼ ده که مه وه!

تڼ، ئه ی فریشته!

قه له مه کان هڼنده ی من تڼ یان خڼش ناوڼ نا

ئه وان له نووسینه وهت هه میسه راست ئه وهستن

من کڼ نځش ده به م!

کا تڼک بیر له تڼ ده که مه وه لار ده به مه وه!

په نجه کا نم له منالځکی نه فام ده چن بڼ هه ځوه رینی وشه کان

خودا له گوناچه کا نی ئه م ده سته خڼش به!

من چ گوناخم له توانه وهی هه سته کان

له بارینی ئه وین و کڼشانی تا بلځیه کا نی ژیان

چ گوناخ کم له میکپاژی وه سف و تڼکه لکردنی ره نکه کان

ئه ی دځست!

به م عیشه وه من نا توانم!

نا توانم تا بلځیه کی دیکه ی ژیان بنه خشڼم!

به ژیان بلځن "لانه" یه کم له دنیا کهی خڼی پڼ بدات

با خه مه کا نم بڼ مردن ئاماده کات و

له سهر ئه م شاخانه هه ځیرځرت

"با" جارځکی دیکه هه ځناکا ته وه

به ژیان بڼن چاوه رځی به یانیه ئاله کان نه کات

جارځکی دیکه خڼری کا ځ هه ځناکا ته وه

پځی بلځن په نچه کا نی له نه ورځی ئه م نامه یه بسوتڼنځ

تا عیشق هه میسه له خڼله مځشی حه رفه کان بڼو ته وه

با گوناچه کا نی ئه م ئځواره یه له ژر بالی هور بڼو ځنځ

به ر له وهی ئاوی موحیبه ت به ر زه وی که وځت، ئه و پاککا ته وه

عیشق له بڼگهر دی کله به فرځک ده که وځته زه وی

به ر له گه ځانه وه نوځژی سپیوونه وه ده کات

له نووسینه وهی عیشق هڼنده ئازاری به نجه ده دم تا نینځکه کان سپی

ده بنه وه له گریان!

بیر له دنیا جوانه کهی تڼ ده که مه وه!

تڼ، ئه ی جوانترین!

نه ځنیه کا نی موحیبه ت له دامځنی گوناچه کا نه وه ده ځژن

تڼ ده فریت و

لځره عیشقت له خدا وه بڼ دځت

هځشتان له سهری دځرځکی نوځین

خالی کتاییمان ب دادہ نرہت!

<http://www.dengekan.com/doc/2010/5/aliSdiq10.htm> ▪